

Naročnina doma na skupni naslov mesečno 2 D., na posameznika 2 Din.

50 par.

V inozemstvo 6 Din., ali z M. Listom, M. Ogracekom i kalendarom 8 Din. 50 para., letno 100 Din. Plačati se mora bar mesečno naprej. Štev. položnice 11806.

NOVINE

SLOVENSKE KRAJINE

N. G. Milač Simon prof. Majstrova ul. 3.

MO Maribor

Vredništvo v D. Lendavi hš. 67, uprava v Črensovih, Slov. Krajina. Cena oglasov:

oglas do 10 reči 5 Din., više vsaka reč 1 D. 50 p. Popust po dogovori.

Njega gledajte.

Zütra, 19. marca obhaja sv. Kristušova Cerkev god sv. Jožefa. Milijoni nosijo njegovo ime i ga z tem počastijo, čeprav trdijo, ka Svetcov ne smemo častiti. Njihovo djanje ovrže njihove vere krivico nedovedoč. Če bi od toga bole premišlaval, bi prišli tüdi v svojem verskom osvedočenji i življenji do drugih zaključkov.

Vekše oblasti človek ne meo na zemli, kak sv. Jožef. Tüdi vekše časti zato ne. Tak zvišene tovarišice nišče ne meo i ne mogeo meti kak on v BD. Mariji, materi Zveličitelovoj. Nišče drugi, samo on je meo oblast Bogi zapovedavati. Nišče drugi, samo on je odgajao Boga za rešenje človečanstva. Samo on, nišče drugi, je čuvao najčistejšo mater Božo. I to veliko svojo oblast i čast kak je zvršavao? Občuvao nam je Boga i njegovo mater. Boga z večnov istinov, mater z najsmilenejšim srcem.

Jožefa gledajte, oblastniki! Njega gledajte, ki nosite usodo narodov v svojoj oblasti i občuvajte Boga i njegovo pravico za nje. Občuvajte Marijino lübezen v njih. Tü je rešenje za narode. Če Boga i njegove istine ne bode čüvali, to je, če se ne bode ravnali po večnih navukaj Kristušove vere, zgübite z rok rešenje naroda. Brez Boga ne bilo, ga nega i tüdi ne bo rešenja.

Pa pri toj strmoj časti i do nebes segajočoj oblasti je sv. Jožef ostao delavec. Delavec, ki ne meo vsikdar zaslužka, ešče menje pa vsikdar obilno naročnikov i odjemalcov. Od dneva do dneva je živo po siromaškom i več ne želo. Boga je meo pod svojov rokov, neskončno bogatoga Boga, ki bi ga lejko napuno z milijardami brez trüda. Pa toga ne včino, ar je delo za človeka čast, zadovolnost z malim pa največji kinč. Bog je šteo z malim biti zadovolen, to je opazo sv. Jožef, zato je spuno njegovo volo i šteo ostati samo i jedino skromni, mali obrtnik, ki je den za dnevom siromaško preživo sv. Družino. Njega gledaj obrtnik, delavec! Delo je čast, zadovolnost pa kinč, ar nam vtisne pečat spodobnosti z Bogom na düšo.

Bog je po trpljenji šteo svet rešiti. Tisti, ki ga je meo odgojiti, ga je za trpljenje morao odgojiti. Bi bilo to mogoče brez sotrpljenja? Bi mogo vzgojiteo dihati čistoga düha v svojega gojenca, če je v njem nečisti düh? Bi nepotrpljiva düša mogla koga na potrpljivost navčiti? Sv. Jožef je odgojo „moža bolečinov“. Ne ga je mogo brez bolečin. Njegova življenjska pot je nastlana z gostim i bodečim trnjom. Siromaštvo, zametavanje, preganjanje, nesreče, smrtne nevarnosti, zgüba doma, sovraštvo oblasti, nevarnost ločitve od najsvetejše tovarišice i zgüba samoga Boga i njegovo tridnevno mučeniško iskanje, napunijo žučni pehar, šteroga je Bog natočeo sv. Jožefi, da ga mirno spije pred njegovim Sinom, tomi na vzgled. I spio ga je. I dao je zgled Najsvetejšemu za junaško trpljenja. Trpljenje sv. Jožefa ne potrlo, nego podignolo. Kem več je trpo, tembole se je vüpa. Njega gledajte trpeči brat, trpeča sestra, njega, Jožefa i vüpai. Prek moči nigdar Bog ešče nikoga ne skušao, tebe tüdi ne bo i te ne skuša. Pot trpljenja, je pot Boža. Ki gor gleda na njej, ovava Boga i ga obime k sebi, ki dol gleda na njej, blato vidi, zamaže se. Jožefa gledajte bratje i sestre v trpljenji, vüpaijte se v Boga pa pride srečen konec tüdi vam, kak je njemi prišo. V naročaj Božih i Marijinih je zaspao za večno blaženost.

Jožefa gledajmo!

Nedelska šola.

Kaj je „vrednost“

Pravili smo, ka ma dnes den dobra moška obleka ravno 1000 dinarov vrednosti. Nadale, ka za 1000 Din dobimo 26 i pol grama čistoga zlata. Ar smo zamenili obleko za zlato, more meti blago odavca ravno takšo vrednost, kak blago küpca. Obleka je teda telko vredna, kak 26 i pol grama zlata.

Ali: kak? Zakaj?

Lejko vörjemo vsi, če bi meli na zemli telko zlata, kak v Müri kamjenja, ali v zemli peska, da potem za 26 i pol gramov zlata nam krojač ne bi napravio obleke. Naj bi lejko zagrabio telko zlata sam, kelko bi samo želeo meti. To je: malo je zlata, zato ma tak velko vrednost? Ne, prijatelje, ar nišče ne ve, če ga je malo, ali dosta. Zlato je v zemli, v peski v morskoj vodi, mamo ga v našoj krvi... Ali kelko ga je, nišče ne ve. Lejko ga je strašno dosta, zemelska skorja, štera hrani zlato, nam je samo na tenkoj površini poznana. Teda ne to, da ga je dosta, ali malo: *drügi vzrok da zlati velko vrednost*. Šteri pa?

Mislim, ka bi najšli med našimi bivšimi amerikanci človeka, šteri je vido na svoje, oči (more biti tüdi sam delao zraven!) kak se spravi iz zemle, iz kamna, iz peska zlato. To je žmetno i počasno delo. Dva siromaka se podata med gore, gde je v peski potoka zlato. Od ranoga jütra, do kesnoga večera, den za dnevnom, teden za tednom, mesec za mesecem izpirate iz peska zlata zrnca. Mesec dni sta delala i samo tak sta spravila vküper okoli 50 gramov zlatoga prahu. Mesec dni sta stala v mrzloj vodi v premočenoj obleki... za obed sta mela falaček krüha, slabo župico, za večerjo pečene krumplice, za zajtrk nikaj. Raztrgala sta že na pol nücane hlače, novo srakico i samo te prišla vsaki do okoli 1000 Din vrednoga zlata. Delo je zdignolo zlato iz peska: *delo je dalo zlati vrednost*. Če bi prišla naša delavca brez dela do zlata, istina, bi bilo zlato tüdi te 1000 Din vredno, ali če bi vsi delavci brez dela prišli do zlata, bi bilo telko vredno, kak tiste svetle lüske v peski, štere deco opominajo na srebro, vrednosti pa nemajo nikše, ar lejko prideš do takših svetlih lüsk brez dela.

Kak pa pri obleki?

Je iz vune. Vuna je rasla na ovci. Ovco je paseo, postrigao pastir, je teda delao. Postrizeno vuno so dali v tovarno, tam so jo delavci oprali, stroji so jo spredli i stkali v štof. Vuna je dobila novo človeče delo, spremenila je obliko.

Prišeo je trgovec v tovarno, štof plačao, dao ga je na vlak. Da se je vlak premikao, pelao, je bilo pali potrebno delo. Na konci je dobo štof naš domači krojač, prijelo za škarje in iglo, rezao, sestavljao, šivao, peglao je, tri duge dni je sedo sklüčen v slabom zraki i samo zdaj je nastala obleka, štera je vredna 26½ gramov zlata. *Da, tüdi obleki je dalo vrednost človeče delo*. Lejko si zamerkamo, ka vrednost blaga je odvisno od človečega dela. To vrednost zamenjamo, zato se zove takša vrednost — menjalna vrednost.

Ka pa, je tüdi kakša drüga vrednost?

Je. Je tüdi *vporabna vrednost* (potrošilna vrednost).

Pred kratkim sem hodo na Pohorji; to so visoke gore na jüžnoj strani Drave. (Od nas se lepo vidi to gorovje, če pogledamo proti Müri!) Skoro na vsakom stopaji smo najšli ogromna stebila, štera je potro, porüšo veter i zdaj tam prhnejo. Vsi siromaki

v Prekmurji bi meli zadosta drv če bi samo polovico toga, zdaj prhnečega lesa spravili domo. Da bi bio les na Pohorji brez vrednosti, to ne pravimo, ar se lejko z njim köri, lejko se napravijo iz njega doge, deske, late; te les se teda lejko ponüca, porabi, ma *vporabno vrednost*. Nema pa menjalne vrednosti, ar menjalno vrednost dobi blago samo te, če je blago oblikovalo človeče delo.

Moj nož, šteroga sem pred desetimi leti küpo nasenji od Bosanca, ma menjalno vrednost, ar je napravljen od človečih rok. Ma pa tüdi vporabno vrednost, ar z njim lejko režem papir, krüh, meso, oblikujem les itd. Voda v izvirki zvün varaša ma vporabno vrednost, ar nam pogasi žejo, menjalne vrednosti pa nema. Ali če to vodo prenesem v mesto in jo dam v kupici žednoj gospodi, sem s svojim delom dao kupici vode že menjalno vrednost. Zlato ma dnes velko menjalno i tüdi vporabno vrednost. *Pa samo pri nas*. Divjaki v Afriki dajte na izbiri nož iz ocla i nož iz zlata. Če sta oba noža v ednako napravljena, bo divjaki več vredn nož iz ocla, iz jekla, zato, ar je te bole oster, bole reže, svojo ostrino bole drži, kak tisti iz zlata. Pri nas gdešče lejko najdeš železne cveke, je nišče ne pobere, jih nišče ne išče. Med divjaki, v Afriki, bi bili vsi cveki skrbno pobrani, zlata zrnca bi pa püstili tam gde so, ar za divjaka zlato nema vporabne vrednosti, zato pa tüdi ne — menjalne vrednosti. „Vrednost“ zlata pogovorimo ešče ednok — prišestno nedelo. — U.

Možje.

Don Bosko — svetnik!

Iz Rima, iz srca krščanstva je šla v svet novica: na Vüzen, 1. aprila de blaženi Ivan Bosko proglašen za svetnika! Kak krv, štera se iz srca razlevle po vsej kotrigaj i davle življenje celomi teli, tak so se ob toj novici poživil i vzradostili stojezeri i milijoni tistih, šteri po vsem sveti častijo Don Boska i lübijjo i podperajo njegove zavode.

Don Bosko bo prištet svetnikom! Odgovor na to preveselo novico iz Rima je bio: romajmo v Rim! I zaistino se pripravljajo romarje iz vsej krajev sveta, salezijanci, hčeri Marije Pomočnice, salezijanski sotrudniki i sotrudnice vsej narodov i menda vsej jezikov sveta, — samo iz Francije se je lekar priglasilo okoli 80.000 romarov — ka poromajo v Rim i se na Vüzem poklonijo sv. Ivani Boski, pa da vidijo i pozdravijo Očo i Pastera vseh kristjanov, Kristušovoga namestnika na zemli, sv. očo papo Pija XI.

Tüdi v našoj Slov. Krajini je zbüdila ta novico velko navdušenje i veselje, ve nam je častitljivo ime Don Boska znano že duga desetletja. Po „Marijinom listi“ i „Novinaj“ so vnogi naši mladenci spoznali toga čüdivitoga moža božega i njegovo velko delo, salezijansko družbo i so kak salezijanci posvetili svoje življenje deli za mladino bodisi doma, kak tüdi v misijonaj. Tüdi mi bi šteli iti v Rim! Ar pa nam to ne mogoče, ščemo doma v Slov. Krajini slovesno proslaviti svetek sv. Ivana Boska. Da pa se bomo na te proslave bole pripravili i da bole spoznamo sv. Ivana Boska, bodo „Novine“ prinesle celo vrsto člankov o tom velkom svetniku čüdodelniku, prijatelji mladine, oči sirot, ki ga pisatelje imenujejo „največše čüdo 19. stoletja“.

Don Bosko — vzgojiteo. Oglejmo si najprle Don Boskovo čüdivito modrost pri vzgoji mladine. Tüdi za nas vzgojitele, vüčitele i stariše je važno i koristno, da spoznamo kakša načela

vladajo pri vzgoji mladine v salezijanskij zavodaj. To de nam jako olejšalo delo pri vzgoji i negi naše dece. Kak fundament Don Boskove vzgoje je načelo: *nikdar mladine ne püstiti same, brezi nadzorstva!* Salezijanec vzeme gojencom možnost i priložnost, da bi grešili, ka vsikdar pazi na nje i so neprenehoma predmet njegovih skrbi. Zato naj bo vsikdar med njimi ne samo kak vüčiteo ali kak paziteo, liki kak skrben oča, šteri ne zapüsti svoje dece, doče so ne telko vzgojeni, da znajo rabiti prostost.

Toda, ali ne vpliva neprestano nadzorstvo na gojenca moreče? Ali ne postanejo gojenci nezavüpn i skažlivi? Ne, kajti te način vzgoje püsti otroki, ka se slobodno razvija, igra, se vözügi i razkrije düšo, čiravno se pri tom gda kaj malo spozabi. Že telko zvünešnjega reda zahtevle od njega, kelko je potrebno za ohranitev reda v vzgojnom zavodi. Ka pa ide prek te mere, tisto zna spreglednoti tak, ka nadziranje čiravno je nepretrgano, nikak ne postane neprijetno i moreče. Vzgojiteo je spodoben skrbnomi vrtinari, šteroga edina skrb je, dati rastlinam zrak i svetlosti i da bi mele te nežne rastlinice okoli sebe toploto i svetlobo, štera njim je potrebna, ka se razcvetejo, ravno zato salezijanec, kak vzgojiteo v prvom redi skrbi, *ka vse okoli gojencov diha pravo veselje*. Od veseloga razpoloženja se odprejo mlade düše, bëžijo pred samotnin, nevarnin dugočasjom i njim po žilaj zapole življenje; sredi veselja je navaja, ka vzlübijjo svoje düžnosti i ravno sredi veselja de se vzbüjalo v mladih srcaj zavüpanje. „Nikak ne de mogoče dosegnoti kaj stalnoga“, je ponavljao sv. Ivan Bosko, „či se ne naseli v detečem srci zavüpanje do vzgojitela“.

Salezijanski način vzgoje je ves v tom: pridobiti si srce dece — i s srcem njüvo lübezen. Kak? Ka ne nücaš telovnih i ponižüjočih kaštig i ka odstraniš razdaljo med gojencom i vüčitelom. Zato se znaj prav po domače pridružiti dečinskim igram, razmeti njüve težave i sočüstvüvati z njimi, zanimati se za to, za koj se deca zanimajo. Tak nede samo vidilo liki tüdi čütilo dete, ka je maš rad i ka njemi ščeš dobro. *Brez lübezni nega zavüpanja i brez zavüpanja nega vzgoje*. (Dale)

Smilenim srcem!

Podpisan odbor se je odloča, da na Jožefovo, 19. marca odpre v Soboti Križova 4. dobrodelno ali lüdsko kühinjo za siromaškejšo lüdi, šteri nemajo občem, da bi šli v krčmo. To so posebno delavci. Takše kühnje so že vu vnoгих mestaj i njihov namen je, pomagati siromaškejšim. Te kühnje ne delajo za dobiček, nego samo iz lübezni do bližnjega, zato je pa podpira oblast i tüdi vsi, ki so smilenoga srca. Na ta smilena srca trkamo tüdi mi v Soboti i v celoj Slov. Krajini, naj nam pomagajo, kak nam morejo, z peneze, z pohištvom, posodov, živežom. Popolnoma siromaki, ki dokažejo svoje siromaštvo, dobijo vse brezplačno, če dobimo dobrotnike za nje. Kühnjo bodo vodile sestre križarke, ki majo v Soboti že svojo naselbino v bolnišnici. Poleg kühnje bodo včile tüdi na ročno delo deklice pa te zbiral po nedelaj i svetkaj, da njim držijo oratarij, to je krščanski navuk, je včijo popevati i je nedužno kratkočasijo. Prosimo vse dobre düše, da nas podpirajo v tom prepotrebnom deli smilenja brez razlike vere i narodnosti, ar je naša pomoč tüdi za vse. Hiša se blagoslovi 19. po večernici.

Odbor za zidanje,
„Doma sv. Franciška“
Kleki Jožef, predsednik.

NEDELA.

Peta postna nedela.

Na spomin 1900 letnice svoje križne smrti, Gospod Jezuš, po svojih svetih ranaj reši grešni svet!

Evangelium Sv. Janoša VIII.
Vu onom vremeni: Pravo je Jezuš vnožini Židovskoj: Što z vas pokara mene zavolo greha: či pravico pravim vam, zakaj ne verjete meni? ki je z Boga, reči Bože poslušaj; zato vi ne poslušate, ar ste nej z Boga. Odgovorili zato Židovje, i pravili so njemi: jeli dobro ne velimo mi, ka si Samaritanuš ti, i vruga maš? Odgovoro je Jezuš: Jaz vra-ga nemam; nego poštljem Očo mojega, i vi ste ošpotali mene. Jas pa ne iščem dike moje: jeste, ki jo išče, i sodi. Zaistino, zaistino velim vam: či što rečj mozo zdrži, smrti ne bode vido na veke. Pravili so zato Žido-vje: zdaj smo spoznali, ka vruga maš. Abra-ham je mro, i Prorocke; i ti praviš: či što rečj mozo obdrži, ne košta smrti na veke. Jeli si ti vekši od Oče našega Abrahama, ki je mro? i prorocke so spomrli. Koga tebe samoga činiš? Odgovoro je Jezuš: či jas di-čim samoga mene, dika moja je nikaj: je Oča moj; ki mene diči, šteroga vi pravite, ka je vas Bog, i nej ste ga poznali: jas pa znam njega; i či bom pravo, ka ga neznam, bodem prisproben kvam lažec. Ali znam ga i rečj njegovo zdržavam. Abraham oča vaš se je veselilo, da bi vido den moj: vido ga je, i radüvao se je. Pravili so zato Židovje njemi: Petdeset let ešče nemaš, i Abrahama si vido? Velo je njim Jezuš: zaistino, zaisti-no velim vam, prve, liki je Abraham bio, jas sam. Popadnoli so zato kamenje: ka bi v njega lučali; Jezuš se je pa skrio, i vo je šo z Cerkvi.

„Što me pokara zavolo greha? Če vam istino povem, zakoj mi ne vervlete?“ Jan. VIII. 46.

To pitanje stavi Gospod Jezuš Kristuš židovskoj množini i tudi de-nešnjemi sveti v dokaz istine za svoj navuk i svoje bože poslanstvo.

„Što me pokara zavolo greha?“ Večnoj Pravici i neskončnoj Svetosti zakoj ne vervlete? . . .

Jezuš Kristuš je vsako diko i čast toga sveta odklanjao: Prepove ozdravljenim betežnikom, ka naj ne pravijo dale, što je ozdravo; zavrne ženo, ki blagruje njegovo mater i Njega; „keliko bole so blaženi, ki božo reč poslušajo i jo ohranijo v svojem srci“, skrije se vnožini, ki ga šče postaviti za krala svojega. . . Vse puno je spodobnih reči v Kristušovom življenji, kakti najlepši dokazi, ka ne išče ne bogastva, ne časti toga sveta, nego, ka svet spozna istino. „Da spoznate istino i istina vas bo oslobodi.“ (Jan. VIII. 32.)

Beži pred hvalov, ogible se pri-znanja, skrivle se pred častni i dikov, ne sprema plačila, ne nagrad za svoje delo i dobrote . . . Ali kda se pa ide za njegovo pravičnost i vsetost, teda se pa postavi pred celi svet i zakriči vsem: „Što me pokara zavolo greha?“ Ne v bogastvi, ne v diki, ne v svet-skoj zmožnosti, nego v pravici, v isti-tini i svetosti je veličanstvo Kristušovo. Istina, pravica i svetost, to so največji svedoki-dokazi za Njegovo delo i Njegovo bože poslanstvo.

Večna resničnost i neskončna svetost, kak podigneta Kristuša i nje-govo življenje i poslanstvo nad celi svet, ki je samo poželenje mesa, po-želenje oči i gizdost žitka. Ali to ve-ličanstvo ide Sini božemi, ki vzeme od nas greh i grešnost.

Kakše bogastvo i lepoto, kakše globočine duševih kinčov nam od-pera pogled v čisto, neomadeževano i sveto dušo . . . I naproti tomi je vsa

modrost, vsa dika i bogastvo sveta samo zvunešnjost, od šteroga smo ne srečnejši v življenji.

Za čisto, istinsko i sveto življenje se moram truditi, ka Bog me ne po-kara zavolo greha, Če svet toga ne dela, se ne trudi i ne prizadevle, stem se nesnim zadovoljiti. Jaz moram to učiniti, ar v tom je veličina človeka-krščenika!

Pisma naših z tujine

Fessenheim, Francija.

Gospod vrednik!

Jaz sam vaš novi naročnik. Red-no dabljam Novine i M. List z M. Og-račekom, šteri listi nas eti v tujini tolažijo.

Jaz sam komaj 20 kilometrov oddaljen od Illfurta, gde je šatan mant-rao dva dečka. Moj delodajalec si da prečteti vseli Novine i se čudiva, da je ta zgodba tak daleč prišla. Je istinska zgodba, štero je dober Bog dopüsto, da bi si vsaka krščanska duša mislila na grozno mantranje hü-doga duha i se greha ogibala.

Kelenc Jožef
z V. Polane.

Riche, Francija.

Dragi upravnik Novin v Črensovcih!

Najlepše pozdrave pošilam iz Francije celoj Slovenskoj krajini, po-sebno pa svojim domačim, starišom brati i sestram v D. Slavečih. Iz srca se njim zahvalim za dobro štenje: No-vine, M. List i Mar. Ograček. Naroč-nino sam poslala. Ka de više, ostane na Dom sv. Frančiška. (Sprejeli vse. Na dom sirot ostalo 28 Din. 50 p. Bog povrni. — Vr.)

Grah Ilonka

Od naših v tujini.

S. Betlehem. Evangelski dra-matični klub je priredio angleško ve-seloigro z godbov, štero je obiskalo jezero gostov. — Zdala stase v cerkvi sv. Jožefa Bükvič Viljem i Vrečič Ana. — Mrli so: Husar Vincenc v 44 leti sta-rosti. Zapüsto je ženo i dve hčeri. Pokojni je iz Bakovec.

Palmerton: Kerman Deziderij je nastopo s soloigrov na gosli. Na pianini ga je sprevaljala gd. Smit Al-len. Kerman kaže veliko muzikalno nadarjenost. (Am. Slov. Glas.)

Chicago: Naš vrli širiteo Denša Ivan nam piše, da je mro tam dober krščenik Ŭtroša Jožef, ki je zmerom bio naročnik i reden plačnik naših listov i sploj dobrij krščanskij listov i vörno je spunjavao tudi, kak društ-vena kotriga svoje dužnosti. Vsi bi mogli takši biti. Mesto pokojnoga dobi njegove Novine, Marijin List i Ograček, dovica v Črensovcih. Naj v miri počiva blaga duša.

Pozdrav pošilajo: Trajbarič Jožef i žena Boizdageux, Francija, celoj Slov. Krajini i vredniki Novin; zahva-lita se za redno pošilanje Novin i naznanjata, ka je dosta pokvarjenoga naroda med Francozi, pa ženske so še bole pokvarjene kak moški. Boga ne verjejo, z bože službe se norčarijo. Tudi so slovenske deklina tam, štere si dajo vlase odrezati, se po plesiščaj

vlačijo i če je človek pita slovenski, francuski odgovorijo. Kak žalostno je to tü, ka duhovnik more Božanstvo skrivati, gda je nese k betežniki i ljudje bežijo pred Jezušov, mi doma smo pa k Njemi bežali. (Naročnina poravnana za lani i letos pa še na podporo nekaj ostalo. Vr.) — Nemec Ludovik, Troissy, Francija vsem so-trudnikom Novin, šterim žele, da bi njihovo pisanje v srcaj delavstva se obilno sklicalo; vsoj Slov. Krajini, v njej tišinskog fari, njenomi plebanoši, svojim starišam, ženi i deteti, brati bogoslovci i vsem Kupšinčarom, vsem žele, da bi je Bog poživo. Povdarja sledeče: „Novine bi morao izključno meti vsaki naš izseljenec, ar so kori-stne i zanimive.“ — Ho z j a n Štefan, Allentown, gospodi plevanoši Zadravci i celoj črensovscoj fari.

Politični pregled.

Naš parlament. V proračun-skoj razpravi je vno go poslancov go-vorilo. Se zna, da so bili tudi takši, ki so napadali Cerkev i Kristušov hižni zakon. Večina je pa stvarno i mirno gučala. Zmed poslancov je tudi govor Hajdinjak Anton. V svojem govori se je pritožo, da v Slov. Kra-jini nega niti edne državne ali bano-vinske ceste. Minister Dr. Srkulj nje-mi je odgovoro, da v drugih državaj je komaj 12% cest državnih, v našoj pa 25%. V dravskoj banovini je rav-notak, ka je dosta občinskih cest pre-stvorjenih v banovinske i de trebelo je nazaj dati občinam, naj je zdrža-vajo. Mi na govor g. poslanca Haj-dinjaka odgovorimo, ka je to hvale-vredno, če poslanec odpre svoja vüsta v parlamenti i se potegüje za potreb-čine svojega kraja. Povdarjamo pa, ka pod prvejšima našima poslancoma smo mi meli i državne i banovinske ceste. Tisto bi se moglo občuvati, ka je bilo. Mesto vno goga letanja za zbi-ranje v organizacijo bi se moglo več trüda posvetiti našim potrebčinam. — Proračun je naša skupščina sprejela, ki de valao od 1. aprila t. leta do 1. aprila prišestnoga.

Slovenska krajina.

Vsem Jožefom, vsem dragim naročnikom i njihovim domačim že-lemo prav iz srca obrambo sv. Jožefa za srečno življenje, za srečno smrt i za kem blaženejšo večnost.

„Križev pot.“ Tak se zove po-vest, štero je češki napisao Baar J. S. Iz češčine jo prestavo Hybašek Voj-teh. Od vernoga duhovnika je guč v pripovesti, šteri je jako dosta mogo pretrpeti. Kniga se dobi v Celji pri Mohorovoj družbi.

Na podporo Novin nam je po-slao g. Zacherl Franc, vučiteo v po-koji, Ljutomer, Din. 10, Trajbarič Jo-žef i žena. Boizdageux, Francija, 24 Din. 10 p. Bog povrni.

„Ljubezen in dolžnost“ se zove lepa pripovest, štero je francozki na-pisao Paul Acker. Posloveno jo Kot-nik J. Cena 12 Din, vezano 20 Din. Kotrigam Mohorove družbe se da za 9 ino 15 Din. Dobi se v Celji pri Mohorovoj družbi.

Platnice Marijinoga Lista (table) dobijo po vüzmi lepo obliko. Naš ve-

liki dobrotnik i podpornik, g. arhitekt i vseučilišni profesor, Plečnik Jožef je bode narisali za 30 letnico. Nekaj lepoga, umetnoga bo to.

Navuk za tretjired je dnes, 18. marca v Črensovcih po večernici. Večernice ob 2.

Rakičan. Kmetijska šola v Ra-kičani mak oddaji lepa sadna drevesca (cepike) jabok, grüšek ino breskev po ceni Din 6.— za komad. Posest-nikom se priporoča, da zasadijo kim več sadnoga drevja, ar je sadjarstvo pri denešnjih prilikaj še najbolje do-bičkanosno.

Gračnarov spreved. Na spre-vod vogrskoga graničara, šteroga je naš graničar v silobrani strelo, so prišli tudi njegovi starišje iz Szom-bathelya. Naš srezki načelnik g. Dr. Terstenjak je vodo v toj zadevi po-polnoma nepristransko i pravično pre-iskavo, štera je dognala, da se je na-ša graničarska četa oponašala plemenito proti pijanim madjarskim grani-čarom, ki so prišli 600 korakov na-našo zemlo i bila v največšoj smrtnoj nevarnosti. V očigled te pa tudi ne püstila niti ednoga strela, dokeč je ne madjarski namrso puško, štere patron je vdarjeni od kokota, ne se pa vužgao. Hvalevredno je bilo od g. srezkoga načelnika, da je počakao z sprevedom, dokeč neso prišli starišje pokojnoga. Tej so njemi tudi pove-dali, da je pokojni bio nemirni düh i zato ne mogo nindri dobiti službe, samo pri graničaraj, štero službo je pa vršo tudi samovoljno, pa ne po predpisih. Našo mejo je že trikrat prekoračo, na Pinci bio celo na ples-noj veselici ednok. Pač kakše življenje, takša smrt. Bog njemi bodi smileni. Molimo za nesrečno dušo.

Vinska razstava i senje v Ljutomeri. Vinarska podružnica v Ljutomeri priredi dne 20. marca 1934 vinski sejem i razstavo vina v kavarni g. Resnika v Ljutomeri. Otvoritev ob 9. viüri. Na poskušnjo bodo prvovrstna vina iz ljutomerskoga, ormožkoga, gor-radgonskoga i štrigovskoga vinarsko-ga okoliša. Ljutomer je že iz davnih dnij znan po svojoj izbornoj vinski-j kaplici, ve je Ljutomer središče vino-rodnih goric med Dravov i Mürov i je tudi kak križišče železnic za takšo prireditvev jako pripraven. Že zavolo toga so bile dozdašnje razstave do-bro obiskane i tudi letos je veliko zanimanje med vinogradniki ino med küpci pa drugimi interesenti. Vabijo se vsi vinogradniki iz ljutomersko-ormožkoga, gornje — radgonskoga ino štrigovskoga vinarskoga okoliša, da razstavijo svoja vina, ar na te način jih bodo vinski küpci mogli posküstiti pa se osvedočiti od izvrstne kako-vosti vseh razstavljenih letnikov ljuto-merčana. Opominamo vse interesente, vinske trgovce pa krčmare, da si ogle-dajo vinsko razstavo pa se sami os-vedočijo od izvrstne kakovosti tükar-šnjega pridelka i od jako ugodnih cen. Polovična vožnja po železnici je do-voljena samo za povratek nazaj. Le-gitimacije se dobijo pri Vinarskoj po-držnici v Ljutomeri.

Licenciranje bikov i kanžarov se bo vršilo v sobočkom srezi sledeče dneve: 16 marca v Küpsinčih, na Ti-šini, na Cankovi, pri Sv. Jeleni, pri sv. Jürji, v G. Slavečih, 17. marca pri Gradi, v Bodoncih, v Strükovcih, v Pužavcih, i Mačkovcih, 20. marca

P. Sutter:

Šatan v Illfurti.

Istinska zgodba.

Zgled obsejanja dveh dečkov od hüdobnoga duha v našoj dobi.

Prestavo iz češčine Alojzij Nemec.

XII. Neveren zdravnik i šče menje veren vučiteo.

Gda je stražamajster Werner pred-ložo podprefekturi v Mülhanseni svoje prvo mišljenje od dečkov, je poslo pod-prefekt včasi sodnoga zdravnika Dr. Krafta v Illfurt, da bi dečka natenko-ma preiskao i od te več pismeno javo, ka on misli. Dr. Kraft je bio protes-tant i brezverec. Z obrazom, punim zasmeha i norčarič se je pristopio k dečkoma i si dao razlagati od župana, kak je to nastanolo i ka vse se je do-zdaj zgodilo.

„Eh“, je pravo na to, „zdaj nega več compnric, ne šatana, tü se ide

najhitrej za beteg, šteri se imenuvle „ples sv. Vida“ (suncarica).

Ta nagla i plitva sodba zdravni-kova je napunila navzoče z grozov i tudi s čemerami. „Ali gospod doktor“, se je proti oglaso eden od njih, „vi ste komaj zdaj prišli. Zato zdaj šče nem-rete dati nikše izjave, né da bi se prle osvedočili, ka se pravzaprav tü godi“. „S tem soglašam“, je pravo doktor „izzovem zato stisko i včasi bomo na jasnom“.

Vzeo je svojo zlato vöro, držo je pred Leopoldovimi očmi i njemi pravo: „Gledaj, mali, na plošči te vöre je vrezani ftič. Dobro gledaj, če ga najdeš, je vöra tvoja“. Dečko je gledao strmo na vöra kakših pet minut tak, da je nanč ne megnio i — naravno je ftiča ne najšeo, zavolo toga, ar ga tam sploh ne bilo, nego samo spodobni okraski. Potom je isto sküsao z Jožefom, ali ravno tak brezi uspeha. Ta

sküšnja naj bi izvala stisko i potrdila zdravnikovo mišljenje. Dečka pa sta nasprotno ostala mirniva i Dr. Kraft je mogo priznati, da tü nejde za živč-no bolezen.

Te je pa navzoči svetovalac Zur-bach pozvao zdravnika k strani i ga proso, če bi ga sprevaljao v preklit. Tam je izprao dva glažka i jiva napuno s čistov, bistrov vodov. Potom je dao doktoru tretji glažek, tudi z vodov napunjevi, proseč doktora, da bi s koncom prsta kapno edno kap-lico te vode v ednoga od prejšnjih glažkov. Gda sta to napravila, je po-nüdo doktor dečkoma, mučenima od neprestane žeje, oba glažka. Leopold je svoj glaž spio z ednim düškom. Jožef pa se niti z vüstami ne tekno glažka, nego ga je še treščo na tla z etimi rečami: „O, to svinjstvo!“

Dr. Kraft je preci zmešani šo brž v preklit, da bi preiskao vsebino tret-

jega glaža. „Ej“, je pravo, „ali mogoče nema ta voda kakšega posebnoga teka?“

„A kak bi ga mela“, je odvrno po vsoj pravici g. Zurbach, „vč pa se je mali niti z vüstami ne tekno“.

Kakša voda je pa to?“ je pitao doktor.

„To je blagoslovljena voda“, je odgovoro pitani.

„Na takše reči se ne razmim“, je pravo doktor i pogledavši na vöro, pravi: „Ah, že je čas na vlak“. I je hitro odišo. Ali več se tüdi ne smejao zaničljivo.

Vnogo hüjšje pa se je godilo z illfurtskim vučitelom g. Mielom. On se je meo za presvetlenca, naprednjaka i je bio voditeo drugih nevercov. V šoli se je norca delao s toga, ka se je godilo pri Burnerovih i svoj guč navadno končao: „Ali kak bi to moglo biti, če pa sploj nikšega šatana nega“.

(Dale.)

v Križevcih, v G. Petrovcih, Šalovcih, 22. marca v Martjancih, Prosenjakovcih, i Tešanovcih, 23 marca v Soboti.

Občni zbor Hranilnice in posojilnice v Beltincih r. z. z. n. z. se bo vršilo dne 2. aprila 1934 ob 15. uri (3 popoldne) v posojilniških prostorih. Dnevni red: 1. Čtenje zapisnika od zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelnstva i nadzorstva. 3. Odobrenje računskoga zaključka za l. 1933. 4. Volitev a) načelnstva, b) nadzorstva. 5. Slučajnosti. Če bi te občni zbor na določeno vüro ne bto sklepčen, se bo vršilo pol vüre kesnej drugi občni zbor z istim sporedom i v istih prostorih, ki bo valano sklepa ne gledeč na število kotrig. Člani vdeležite se občnega zbora punoštevno. — Načelnstvo.

Mesto arende odplačilo zemle. Pred kratkim smo objavili na pitanje, jeli se plačuje na leto 1932 i 1933 arenda ali zakupnina od agrarne zemle? da ne, ar arende več nega. To pišemo i zdaj. Na oblasti smo dobili pojasnilo, da to ne zakupnina, nego odkupnina. To je, to je že edna rata za odplačilo agrarne zemle po zakonskih predpisaj. Če bi na čeki bilo napisano „zakupnina“, dajte popraviti na „odkupnino“.

Dobrovnik. Dnestjeden, 11. marca se je po zapovedi višje cerkvene oblasti predgalo prvič v našoj cerkvi slovenski za Slovence dobrovniške fare.

Istina je boli. M. Krajina namigavle na naše poročilo „gda je siromak hodo od glavača do glavača, da dobi agrarno zemlo, pa je dobo za odgovor, ka se ta ne da potrebnim, nego vrednim, to je tistim, ki so v organizacijo“, pa pravi ka je to pripovedka. Je pripovedka, nego žalostna i istinska, ar jo je siromak z žalostjov pridovedavao. Pač so ljudje, štere boli istina.

Pertoča. Naših lepih Novin 8. št. ne prišla. O kak mam v fali. — Na opomin odgovorimo, da ali je što vkradno, ali pa je v tiskarni nastala pomota. Smo je nadomestili. — Uprava.

Oproščen je fiškališ, dr. Pinter Mikloš iz Soboti. ki je nedovedoč z strelom bujo Nesmenji Deziderija šofera, kak smo svoj čas poročali. Sodišče je priznalo, kak vsaki človek, da je to bila velika nesreča, ne pa kakša krivda od strani g. odvetnika.

Širiteli v Ropoče naznanjamo, naj išče svoje Novine i M. Liste na farofi pri sv. Jeleni. — Uprava.

Kürji tolvaje so obiskali preminoče dni Cankovo i skoro celo okradnoli. Pretepli so se tudi v Korovce i Reiter Janoš odnesli 8 košič. Žandarmerija je zasleduje.

Rankovci. Trgovca, Klonfar Štefana je neki hūdodelnik drapno po glavi z nekim težkim predmetom, gda se je pelao od sedmih večer iz Soboti domo. Klonfar je nameščen i v trgovini Kūharovoj v M. Soboti, njegovo trgovino v Rankovcih pa vodi žena. Sumi se, da so ga iz nevošččnosti vdarili po glavi. Težko ranjenoga so spravili v sobočko bolnišnico.

To je pa že znamenje velike nevole. Z več občin nam je javijo, da je pri nešterih hišaj tak veliko siromaštvo, da si niti špic ne morejo kupiti. Sirote ne morejo prle zakuriti, dokeč sosedu ne zakuri i te nesejo glavno od nje za svoje ognjišče. Pravo evangelijsko siromaštvo! Naj bi se prenašalo samo v Kristušovom duhi, koliko božega blagoslova bi prineslo! I gda gledamo to siromaštvo pa poleg njega vidimo trda srca skopačov, na Jezusa si zmislimo, ki njim je sedemkratni „jaj“ zakričao. Jaj, sedemkrat jaj bo tistim, ki bi lejko pomagali, pa neščejo pomagati siromaki.

„Cvetina Borogajska“ de se igrala 19. v Našem Domi v Črensovcih ob 3. Vstopnina: 1. sedeži 5 Din. 2. sedeži 2 Din. stojišče 1 Din. Pridite vsil!

Črensovci. Žandarmerija se odseli iz hiše Grūškovnjak Antona v Trnje v prvo hišo, ki je last dovce Horvat Ane.

Tudi znamenje časov. Krčme se zapirajo. Dobro znane krčme: „Rozenbergera“ v Tropovcih, „Lizina“ na Hotiji, Kraljova (Királyova) v Lakoši, „Pri belom križi“ v Gaberji so

zaprte. Zaprli so je lastniki, ar ne folgajo z dačov. Pametno. Ešče bole pametno pa bilo, če bi oblast sama znižala število krčem i samo najpotrebnejše pustila.

Naznanje dopisnikom i oglasnikom. Vredništvo zaključ i Novine v v tork poldne vseli. Ki žele, da bi se kaj objavilo, naj posle svojo reč do toga časa. Novine so v sredo večer že vseli gotove. — Vredništvo.

Strehovci. V sredo 21. II. 1934. so žalostno spevali zvonovi bogojanske fare. Ljudje so pitali „što je vmro, ka tak zvonijo“. Čuo se je glas, da so v Gospodi zaspali v Strehovci „Martinov“ Bojnek Ivan. „Bog njim daj večni mir“, se je čulo, bili so tak dober človek. Strehovska ves in tudi cela Slov. Krajina je zgubila dobroga in plemenitoga moža. Vsakomi so radi pomagali, če so li mogli. To se je tudi vidlo, gda so ležali na mrtvečem odri. Hiša je bila po dnevi in ponoči zmerom puna ljudi. Kakše življenje, takša smrt. Pokojni so bili tretjirednik. Sikdar so bili goreči katoličan in dober družinski oča. To znamo dobro vsi, ki smo pokojnoga poznali. Kelko lepi navukov so dali vsakomi, šteri je ž njimi vkup prišeo. Da so bili dober človek, se vidi tudi iz njihovih zadnji reči, ki so bile: „Moj Bog in moj Gospod“.

Žena jim je mrla pred 10 leti. Šli so v boj in tam bili 4 leta. Te so pa lepo doma živeli za nebasa in za svojo deco. Zdjaj pa jih je Jezus pozvao k sebi v 60 leti, da pri njem vživajo večno plačilo. Vsem dragim od pokojnoga izkreno sožalje. Bog plati vsem, šteri so ji hodili tolažit v zadnjem betegi in jih sprevaljali na zadnjoj poti. Zročimo jih v Jezušovo Srce! Napisao sam te reči gda mam ravno nikši poseo v Maribori, zato je tudi tu dao na pošto. Či bo mogoče, bom še poslal kakše članke za lube Novine Slov. Krajine. Srce se kar topi, gda človek šte tak lepe reči iz Slov. Krajine, posebno če je zvüna nje. — E. B.

Obletnica smrti pokojnoga Čačič Jožefa, pleb. v Črensovcih se je obhajala 9. marca. V cerkvi je bila črna popevana meša, štero so plačali farniki. Tiho mešo za pokojnoga so pa opravili vrednik našega lista v domačoj kapelici, štero je dala služiti gd. Hercegova iz Ljutomera, bivša Črensovska učiteljica. Dobre duše so goreče molile za svojega bivšega duhovnoga pastira i njegov grob okinčile.

Romanje na Trsat, združeno z brezplačnim izletom po morji na otok Krk, priredi „Sveta Vojska“ tudi letos k Risalam 19. ino 20. maja. Polovična voznina s posebnim vlakom ino posebna ladja sta že zagotovljena. Prijaviti se trbe kimprle, najpoznej do 8. aprila. Podrobna pojasnila objavi romarski list, ki izide okoli 10. marca. Što sporoči svoj naslov, dobi list brezplačno, če se potem romanja vdeleži ali ne. Pišite še dnes dopisnico na naslov: „Sveta vojska“ Ljubljana, Dunajska c. 17.

Keliko jih pisalo v 9. šte. Novin? Ne več i menje kak 15, pravi petnajset jih je namočilo pero i pisalo v naše Novine, ki članek, ki glas, neračunavši pozdravov, ki smo je od naših v tujini sprejeli. Pisali so duhovniki, svecki gospodje, delavci i kmetje. To veselo dejstvo svedoči, da se naš narod dram i spozna, kak je negda spoznao, kak nam pravi en naš svecki gospod: *Ka so Novine jedino vezalje, štero te siromaški narod vkup drži.* Če nede Novin, nede več vezalja, nede več tolažbe, nede več pomoči, se porazgubite kak prgišča praha po širokom sveti i kak kaplica vode, ki se v morje pusti. Zato pa držite vö kre Novin, da če te zgubite, ste zagovornika pravice zgubili. Zgubite je pa, če je ne bode te naročali, širili i redno plačovali.

Zaključek sv. leta se vrši to nedelo 18. marca v celoj pušpekiji. Jezusa v Olt. Svestvi molimo goreče i se njemu zahvalimo za naše rešenje s tem, ka njemu obečamo vernost v pohajanji gostoga prečiščavanja i ka mo goreče molili za dobre duhovnike. To želejo sv. Oča. Duhovniki so v četrtek 15. marca opravili zahvalno pobožnost za nastavljanje presv. Olt. Svestva i ka je nje nevredne zvolo sebi za služabnike za rešenje vaših duš.

Dečkom. Naš višji pastir vas vabijo na skupno sv. obhajilo za jutrašnji den sv. Jožefa. Gospode duhovnike pa opominajo, naj vas dnes, 18. po večernici spovedavajo. O kak radi to včinijo, samo pridite.

Tešanovci. Listič „M. Krajina“ jako peče članek Novin od škodljivcov kmeta. Pravi, da je te članek brezi vsake vsebine. Mi jo pa pitamo: Zakaj jo pa te peče? Od škodljivcov vsi kmetje jako trpijo. Mogoče je bio gda škodlivec kmeta dobrota, da listič M. Krajina teliko brodi za njega i da niti piscovoga imena ne objavlja pravilno! I če bi pisec bio apoštol, kak se listič M. Krajina iznaša, bi njemi znao ešče kaj drugoga tudi povedati. Dokeč M. Krajina nede znala za škodlivce kmeta i je bo zagovarjala, do tečas njoj priporočamo fiškališko plačo. Naj se listič M. Krajina ne joče za naše smetlavo dvorišče, za štero smetje nišče ne pride na ruž, vse drugo pa itak vničijo škodljivci. Mi pa itak prle velko, smetje pograblamo i nato pomečeno. — Nemeš Vinko.

Novine so nanovo narasla za komadov: 3 v Beltincih, 3 v Turnišči, 1 v Krogi, 5 v Franciji, 2 v Mlajtincih, 1 v M. Črncih, 2 v Dankovcih, 5 v M. Soboti, 1 v Gaberji, 2 v Dokležovji, 2 v Gomilici, 1 v Vidoncih, 1 v Zagrebi, 1 v Korovcih, 2 v Sloveniji, 4 v Moravcih, 1 v Canadi, 1 v Radovcih, 1 v Odrancih, 1 v Sr. Bistrici 1 v V. Polani. Skupno za 31 komadov. Vrnoli so Novine: Bunderla Karol, stolar z Doliča, Lovrenčič Amalija, Apač, Marijanišče z Veržeja, Lesič Janoš, Trdkova i Belec Vendelin Francija. Toga zadnjega naslov najnam naznani širiteo z Šulinec. — Uprava.

Po katoličanskem sveti.

Dozdajšnji mesečnik „Beogradski glasnik“, list katoličancov v Srbiji, izhaja od novoga leta naprej vsaki tje-den na 8 strani menše oblike. Cena 32 Din. letno. Naslov njemi je „Glasnik Beogradske Nadbiskupije“. Letos je začeo objavlati zgodovino kat. cerkve v Srbiji. List krepko zavračuje vse napade, šterim je Kristušova cerkev v našem glavnom varaši izpostavljena. Tak je zavrno španjolskoga poslanika trditev, ka so španjolske žene prej nezahvalne za to, ka smejo voliti, ar so „klerikalce“ volile. Noja, če bi kakše falote volile, bi zahvalne bile, a ar so poštene krščenike, so nezahvalne Ravnotak je zavrno trditev Petronijevičev, ki je držo predavanje od Galileja, dobroga katoličaoskoga moža i to dokončao z etimi rečmi: „Ti Cerkev si obsodila Galileja i njegovo delo, a mi njegovi potomci, obsodimo tebe“. Cerkev nikdar ne obsodila Galileja. nego samo njegove dokaze, v šterih pa tudi sam dvojio. Ioca Jovanovič, profesor na vseučilišči v Beogradu je trdio, da se pri volitvi pape najprle preišče, jeli je zvoljeni papa možki ali ženska. Se zna, ka je ta lažna trditev tak roglata, ka te lejko ošlataš na njej. Proti toj trditvi je Glasnik tudi povedao istino.

Papa Sikst V. je podigno v Rimi 25 m visiki obelisk (soho) na trgi sv. Petra, ki je prinešen iz Egipta. On je nastavo zavetišče za romare poleg jugoslovanske cerkve sv. Jeronima (Ore-muša), štero je dao z velikimi trudi popraviti. On je vpelao kardinalske kongregacije za opravljanje cerkvenih zadev. Bio je pa te papa z Dalmacije, vesi Križevci pri Boki iz plemenitaške rodbine Šičić. Bio je tak Jugoslovan, kak sam v ednom pismi (buli) priznava. Njegovi očaki so bili pravoslavni Srbi.

Slobodno zidarov ali framasonov je 4 i pol milijone na sveti, v 28 jezero ložaj (društvi). V Jugoslaviji jih je prek jezero. Ar so zakunjeni sovražniki vere, Cerkev ostro zabranjuje njihovo društvo. Prostožidarje so v Angliji, zlasti v Škotskoj preperečili, ka katoličanci ne dobijo večke občinske i trgovske službe. V Holandiji so šteli po radiji širiti svoje brezverske navuke, a pametna vlada njim je to prepovedala. V Buenos Airesi v Argentini bo letos v jesen velikanski mednarodni euharistični kongres. Da bi osmešili ljublenoga Jezusa so ravno na te čas

pozvali v Buenos Aires framasonje na spravišče tudi svoje ljudi. Tak delajo slobodnožidarje. Vse proti Jezusi. Najmočnejši so po listaj svojih, ar so bogati. Po tej širijo svoje peklenske navuke najbolje. Zato nas pa pozivajo sv. Oča, naj podpiramo krščanski tisk, i zato povdarjajo, ka tisti ne pravi krščenik, ki toga ne včini.

Najlepši venec. Sveto leto v spomin Jezušove smrti bo ostalo v zgodovini naše sv. kat. Cerkvi kak izredno svetla zvezda. Med tolikimi lepimi rečmi toga svetoga leta (romanja, kongresi, misijoni itd.) zavzemajo prvo mesto tiste plemenite duše, štere so sveti Oča v tom leti proglasili za svetnike ali blažene.

Odperte cerkvi. Eden luteranski škof v Ameriki je pravo: „Vse hvalevredno navado majo katoličani (papinci) v tom, da tudi med tje-dnom, delavne dni, pustijo cerkev odpreto. Tak ljudje lejko idejo notri i tam najdejo mir za svoje duše. Cerkev, štera je — kak ravno naše luteranske — zaprta celi tje-den, samo v nedelo se odpre, je bole spodobna gledališkoj dvorani kak svetišči.“

Kratki glasi.

Nega stiske. V Kranji i okolici se je lani pokadilo tobaka za šest milijon dinarov, alkoholnih pijač pa stočilo za 5 mil. Din. Pa Kranj je samo en mali varašiček na Kranjskom.

Pes ne pozna norije. Pelten Andrew v Ameriki je šteo napraviti šalo v časopisi. Novine najmre vsikdar poročajo, če pes je človeka vje, Pelten je pa šteo poročati, ka je človek vjo psa. Naj more to poročati, je vjo svojega psa „Busterči“. Te pa ne poznao nikše norije, pa je gospodi svojemi nos vkraj vjo. Tak so poročale ameri-kanske novine, se zna, da ne tiste, v štere je šteo Pelten pisati.

Nesreče. V Legavenworthi, v Ameriki, je zgorelo deset vojnih letal i eden hangar. Hangar je mesto, gde se letala čuvajo. — Zgorelo je dvoje dece kmeti Stankovič Vojislavi v vesi Četerež v Vojvodini med tem, ka je orao, deca si je pa zakurila v golibi. — Pri Kantoni na Kitajskih vodaj se je potopila ladja i ž njov 400 potnikov, v Čarnom morji pa se je na dvoje razklala talijanska ladja i je mrtvih 15 mornarov. — Obe nogi je odrezao vlak Fugger Franci, cariniki v Domžalaj, gda je naglo skočo na vlak.

Smrt. V Maribori je mro dober krščanski mož, zdravnik i bivši minister za vero, Dr. Jankovič Franc.

Lekcija i evangelijski se smeta v slovenskom jeziki čteti pri sv. meši po dovolenji Cerkvene oblasti v ljubljanskoj pušpekiji.

Najdugše čiščenje potrebjuje železniška postaja Vaterlo v Londoni. Ta postaja ma 22400 oken, štere tri mesece čistijo delavci. Čiščenje postaje košta letno več milijonov.

Cene.

Zrnje. Cene so ne spremenjene. Živina. Na živo vago edna kila: bikovje 3.50, krave za mesare 3.25—3.60, za kolbase 2—2.40, teoči 5.50—6 Din. junci i. razredni 4.50—5, II. razredni 3—4 Din. Svinje. Debele 9—9.50 Din; loše 7.50—8 Din. kila na živo vago Prasci 120—160 Din. edno. Konji. Par 5000—8000 Din; žrebeta po falataj 1500—2000 Din; za klanje kg. 1.50 Din. Konji so se odavali v Italijo i Beč pa je veliko pitanje za nje. Krma. Otava 50—60 Din., seno 40—50 Din., detelca 50—55 Din. meter. Krumpli v Zagrebi 80—90 par kila.

Vreme.

Dež, sneg, vetrovje, deloma vedro.

KÜPÜJEM

konople i kodle vsakše količine. Ponudbe z vzorcem, količinov i cenov na J. HAUS, ZAGREB, Hatzova ul. 2.

HIŠA

s šest oralov zemlje se proda. Vpraša se Lutverci 6. pošta Gornja Radgona.

SEMENA

vsakovrstna kakor: travna, deteljna, zelenjadna in cvetlična, neprekosljive posebno pa za kakovosti in velikosti Vam priporoča M. Berdajs v nakup staroznanatvrdka MARIBOR. Tel. št. 23-51 (Interurban) Ustanovljeno 1869. Ceniki na razpolago.

Grozna podivjanost. V kornburgi v Austriji je pintar Wichte Teodor meo 2 fotiva. Rad bi se jiva rešo tak, da jiva zagifta. Naj sprobna moč čemera, šteroga je meo v omari, je k sebi privabo sosedovoga 4 letnoga dečka i tomi dao cukar namočen v čemer. Nesrečno dete je v strašnih mokaj vmrlo, živinski človek pa prišo pred sodnijo.

Na pl. sišči je vmrila mlada deklica v Parizi, ki je celo noč preplešala. Po plesi njej je prišlo slabo i v 10 minutaj je bila že pred pravičnim Sodnikom.

V Španiji stavkajo socialistični delavci. Vlada je mobilizirala vojsko, da drži gor red i mir.

General za Kristuša. Prejšnja framasonska francoska vlada je prepovedala predge po radiji. General Castelnau, predsednik Kat. akcije je pred jezeri poslušalcev, med šterimi so bili tudi senatorje, oficirje, cerkveni dostojanstveniki, jasno povedao, da voditelje naroda morajo meti batravnost, da Kristuša spravijo nazaj v človeško družbo i ga nidri ne smejo vžapreti. Proti odredbi vlade so jezeri nastopili, celo še luteranski farar Dureleman.

Novorojeno dete v ognji. Mraovič Melanijo, babico, v Velikih Radincih v Sremi so ponoči pozvali k porodnici. Gđa je z hiše stopila, so njej zavezali oči, jo sposadili v avto i jo tri vüre daleč pelali. Trije gospodje, ki so jo pelali, so meli obraze prečinjene. Pripelali so jo v gospočko hišo, v šteroj je ležala mati z detetom novorojenim i mela glavo tudi zamotano. Eden z med možkov je podržao revolvo na babico i njej zagrozo, da jo strli, če deteta me vrže v ogenj. Odgovorila je vsa prestrašena, da dete ešče žive i to ne sme včiniti. Ar njej je pa revolva grozila s smrtjov, je doprinesla to hüdodelstvo. Nato so njej pali zvezali oči, jo posadili v avto i odpelali domo, v kufer so njoj pa vrgli 3000 Din. Babica je od straha postala betežna, zmešana i se vrači zdaj v Rumi.

Vogrski stučki (mali ljudje) šterih je 261, so nastavili organizacijo palčkov. Zahtevajo, da plačajo povsod samo polovico od onoga, ka plačajo veliki ljudje i da za nje ne vala zakon, ki predpisuje gotovo visokost sob. K leti ščejo obdržati svetovno spravišče ti stučki, na štero jih prej pride 6000 z celoga sveta.

Stokrat prek morja se je vozila dvorjenica na ladji „Aguitanija“, štere ime je Dangerfield Florence. Vnogo zna pripovedavati od potnikov, posebno od darovitnih i skopih milijonarov.

Alkoholizem i treznost.

Dopis naročnika delavca.

To sta dve poti, med šterima je jako velka razlika. Ta prva vodi v propast, a ta druga pa v blagostanje celoga naroda. Zato se ogiblimo prilike, štere nas vodijo k alkoholizmu. Dostakrat smo že čuli ka je alkohol naš najhujši sovražnik. Zakaj? Že sam Gospod je pravo: Pazite na sebe, ka ne obteršite svoja srca z pijančüvanjom! (Luk. 21, 34.) Že s toga se vidi, ka je pijančüvanje grešno. Vzemimo samo edno malo priliko. Eden človek zadosta i vučen, šteromi je Bog dao, ka bi lejko srečno živo na tom sveti, je meo lepo bogastvo pa tudi družino. Vdani je pa bio alkoholi, šteri ga je oropo telovnoga i duševnoga bogastva. I tak je zapravo življenje na tom i na ovom sveti. Zavolo pijančüvanja so njemi bogastvo odali za alkohol, doma je ne bilo kraja kreganji, siroti ženi i deci so vsigdar bile mokre oči od skuz bogastvo z zdravjom je odneso alkohol, žena od žalosti je odišla v rani grob, deca pa v sirotišnico. Pa zdaj? Raztrgani i betežasti, od vsakoga ponižani v največšem siromaštvu žive od kodivanja. Pa je negda bio prvi človek v tistom kraji. Kak bi lejko srečno živo, če se ne bi dao vpreči v vražji jarem alkohola. To je jasni primer delüvanja alkohola, šteri je hujši od ognja. Pa kelko je še takših prilik po sveti? Zato se naj vsa-

ki že v mladosti zataji alkohola, ka nede meo tak žalostne starosti. Dostakrat sam že čüo, ka mi je vinjeni človek pravo: Pa jaz samo včas, gđa je takša prilika, pijem, pa te samo malo, tak, kak je red. Ali jaj i onomi, šteri se samo malo vda alkoholi. V treznosti vsakši z strahom gleda siromaštvo, šteroj je krivec alkohol. Da gđa pa ma priliko malo piti, tak povedano redno, te že pozabi, ka je mislo pred vživanjom alkohola. Alkohol ga je že oropo onoga kinča, ka bi znao misliti. To je jasno, ka si vsakši v treznosti misli nato, ka de se pazo pri pitvini. Ali i to trbe misliti, ka i oni, štere vidimo po cesti pijane, blatne i skoro človeki nespodobne z rdečim nosom hoditi, ka so i oni ednok tak mislili, ka do samo redno pili. Da alkohol je jalen, kak kača, pa jih je znoro. Zato takši človek, šteri svoj slobodni čas prebije v gostilni ali v kakšoj vlažnoj pivnici, jako greši. Ne škodi samo zdajšnjemi človečemi družtvi, nego tudi bodočnosti. Najžalostnejše pri pijanci jeto, da vniči svojo lastno deco. (Dale)

A 525/33
7

Službena naznanila.

UPRAVNO SODIŠČE v CELJU.

Razlogi.

Ad 3. Ta okolnost je za pravilnost glasovalnega postopka brez pomena, ker pritožitelj ne navaja nobenega primera, da bi bil kak volilec radi nje drugače glasoval, kakor se je bil odločil.

Ad 4. Res da se po § 19. banovinske volilne uredbe puščaj v sobo, kjer se glasuje, volilci po eden ali več, toda nigdar več nego po pet na enkrat. Kršitev tega predpisa je sicer nerednost, ki pa sama na sebi še ne povzroča neveljavnosti volitev. Pritožitelj sam pa ne uveljavlja, da bi se radi prisotnosti večjega števila volilcev v volilnem lokalu vršile kake nepravilnosti, ki bi mogle vplivati na izid volitev. Pritožitelj marveč le pravi, da je bila s tem dana možnost medsebojne agitacije med volici. Na tako splošno domnevo se pa upravno sodišče ne more ozirati.

Ad 5. Razlog za razveljavljenje volitev morejo biti po § 50. zakona o občinah samo nepravilnosti uradnega volitvenega postopka. Volilna agitacija ni sestavni del uradnega volitvenega postopka. Zato ne morejo biti celo kazniva dejanja, storjena v volilni agitaciji, zadosten razlog za razveljavljenje volitev.

Ad 6. V vinjenosti oddani in potkupljeni glasovi so prav tako veljavni kakor drugi. Pač pa sta točenje alkoholni pijač na dan volitev in potkupovanje volilcev kaznivi po § 89, odnosno § 73. zakona o volitvah narodnih poslancev v zvezi s § 52. zakona o občinah. Ker je toraj po pritožiteljevih navedbah podan sum kaznivi dejanj po navedenih določih, bo upravno sodišče pritožbo odstopilo pristojnemu državnemu tožilstvu v nadalnje poslovanje.

Ad 7. Odločanje o veljavnosti kandidatnih list spada po § 38. zakona o občinah v izključno pristojnost sreskih sodišč, katerih odločbe so dokončne. Zato se po potrditvi kandidatnih list v teku volitvenega postopanja ne morejo več uspešno uveljavljati ugovori proti kandidatni listi. Sicer pa more državno nadzorno oblastvo po § 129. navedenega zakona razrešiti predsednika ali odbornika, za katerega se ugotovi, da nima zakonskih pogojev za funkcijo občinskega odbornika.

Pritožiteljeve navedbe v naknadni vlogi z dne 15. novembra 1933 pa upravno sodišče ne more vzeti v pretres, ker je bila vložena pri upravnem sodišču po preteku 8 dnevnega pritožbenega roka, nevedenega v § 50. odst. 1. zakona o občinah, in se nanaša na čisto nova, v pritožbi neomenjena dejstva.

Radi nedostatka zakonskih razlogov za razveljavljenje volitev je bilo pritožbo zavrniti.

Celje, dne 23. decembra 1933.
Zapisnikar: Predsednik:
Podpis nečitljiv. Podpis nečitljiv.
Upravno sodišče v Celju.

Kisanje krme.

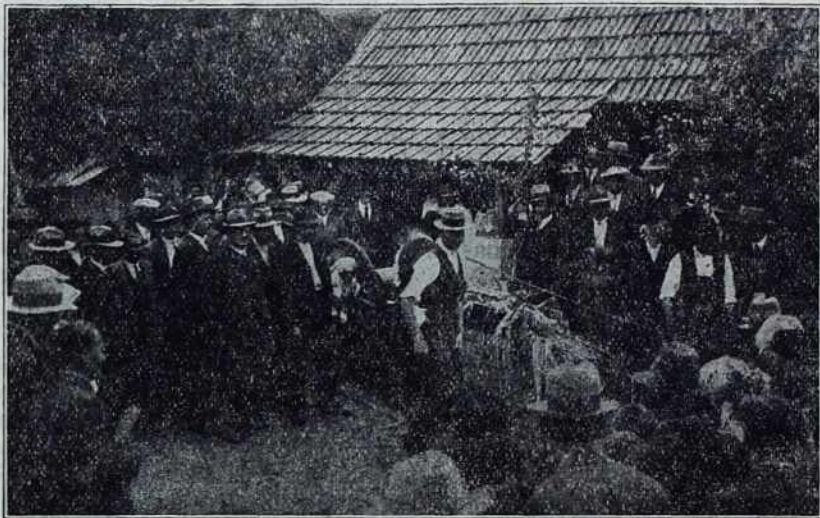
Ko silažno jamo napolnimo, jo takoj zapremo. Na vrh damo plast nezrezane zelene trave ali plevela, na njo nabijemo mastne ilovice, da jamo neprodušno zapremo. Obteževanje krme s tem odpade. Krma dozori v 1 mesecu, nakar se lahko jama odpre in jemlje krma v plasteh iz silosa ter poklada živini. Na eno kravo računamo dnevno 20 kg kisle krme.

Pri nas so zgradili silose naslednji: Škoberne Franc v Črensovcih, Baskan Štefan v Nedelici, Žerdin Ivan v Dolnji Lendavi, Ružič Josip v Nedelici in Vohar Ivan v Dokležovju.

Najlažje se silira zelena koruza. Ta se poseje po rdeči detelji (inkarnadki) ali na žitno strnišče v rede.

Metuljnice: detelje, grahorica i dr. se težko silirajo, ker vsebujejo dosti beljakovin in malo sladkorja: Zaradi tega jih je treba mešati z rastlinami, ki imajo dosti sladkorja: koruza, krmska sladkorna pesa, krompir i. t. d. Tudi oves, rž, pšenica se dobro kisajo v zmesi z deteljami ali grašico. Za kisanje se lahko uporabi še trava, koruzna slama z zeleno koruzo, repno natjo, peso ali otavo i. t. d.

Silaža je odlična živalska hrana, ki ugodno vpliva na razvoj živali in njih zdravstveno stanje. Ugoden vpliv kisle krme temelji na vitaminih, ki se popolnoma ohranijo v kisli krmi. Ne drži trditve, da bi krave, ki se hranijo s silažo, dale mleko ali pozneje sir, ki ima duh po njej. Mleko se navzame duha le, če se pušča skvarje-

Iz izleta „Zveze“ živinorejskih selekcijskih društev, Beltinci, v Djurdjevac (Savska banovina). Dr. Turina tolmači polnjenje silosov.

Koruza se le okopava. Do jeseni nam zraste prav visoko. Ko prehaja mlečno zrelost v trdo zrelost, pokosimo koruzo, jo spravimo domov in zrečemo v slamoreznicah na 1 do 2 cm dolžine ter stlačimo v silos. V suhih letih sejemo mesto koruze sončnice, ki odlično prenašajo sušo.

Najboljše je sejati zelene rastline v mešanica. Koruzo močno popravimo, če vsejemo med njo nekaj soje.

na silaža v hlevu ob času molže. Dobro pripravljena kislá krma ne sme imeti slabega duha, marveč mora prav prijetno kislo dišati in imeti svetlo-zeleno barvo.

Zanimanje za silose silno raste pri nas. Kakor so preobrazili silosi kmetijska gospodarstva ponekod na Hrvaškem, tako bodo pomeniti tudi pri nas veliko pridobitev. Poslali so danes nujna potreba našega kmeta.

Ne JAPONSKA KOLESA ampak moje Dumping cene

Pogoji so brezplačno na razpolágo. Vsak si lahko nabavi po izrednih cenah

dobro kolo.

Hitite dokler traja zaloga!

Steyer Waffen kolo	Din 1425
Puch model IV.	„ 1375
The Champion	„ 1285
Nittler	„ 1225
Kosmos Steyer	„ 1050
Brenabor	„ 985

Foto aparate „AGFA BOX“ Din 100.-
Plošče Agfa Ortholicht 6½ X 9 Din 20.-, 9 X 12, 32,
10/15 45. Filmi od 14 Din. naprej.

Gornje cene veljajo le za kratek čas in pod pogojem, da prinesete ta oglas s seboj. Izrežite ga ter ga prinesite osebno ali ga pa pošljite po pošti.

Hitite!

ŠTIVAN ERNEST,
Murska Sobota